

SIBIARECORDS

MATTI RANTANEN, accordion

MISSA BREVIS

A MASS FOR ACCORDION

SUPER AUDIO CD

Messu harmonikalle: Missa Brevis

Suomalaisessa musiikkimaisemassa 1800-luvulla pienet 1- ja 2-riviset harmonikat olivat sivistyneistölle ja kirkollisille piireille ”pirun keuhkoja” ja ”synnin pussipelejä”. Tuon ajan kirkkoherrat saattoivat omin käsin lyödä palasiksi löytämänsä harmonikat, jotta ”paholainen niillä ei tanssittaisi ihmisiä helvettiin”.

Pienet diatoniset harmonikat soivat siellä missä nuoriso kokoontui silta- tai latotansseihin pitämään hauskaa, seurustelemaan ja huvittelemaan. Vielä 1920-luvulla arvioitiin nuorisoseuralehdessä harmonikkaa seuraavasti: ”Alhaisimmat remuelämän muodot sen säästyksellä heräävät eloon ja koko meno muistuttaa enemmän villien pakanakansojen kuin sivistyneitten ihmisten seuranpitoa”.

Vaikka harmonikat kehittyivät soinnillisesti ja niillä alettiin soittaa myös konserttimusiikkiin sovituksia, vasta 1970-luvulla seurakunnat alkoivat hyväksyä laajamittaisesti myös harmonikansoittajia konsertoimaan kirkkoihin. Ohjelmistona on ollut useimmiten barokkimusiikkia, Bachia, Scarlattia sekä myös harmonikalle sävellettyä konserttimusiikkia. Kirkko akustisena tilana onkin useimmiten harmonikalle, ”aikamme miniatyyriuruille” lähes ideaali konsertointipaikka.

Vuosikymmeniä kirkkoissa konsertoineena aloin pohtia harmonikan mahdollisuuksia myös ”puhtaan” hengellisen musiikin välittäjänä. Ilokseni kolme säveltäjää ryhtyi työhön, Kaj-Erik Gustafsson, Petri Makkonen ja Matti Murto (Matti Murron teos Sacred Music for Accordion levyllä FAICD-22). Keskeiseksi teokseksi tälle levyllä muodostui itsestään selvästi Kaj-Erik Gustafssonin Missa Brevis, maailman ensimmäinen messu harmonikalle.

A Mass For Accordion: Missa Brevis

In the musical climate of 19th-century Finland, members of the educated and church circles condemned little 1- and 2-row accordions as “the devil’s lungs” and “instruments of sin”. Clergyman would often smash accordions to pieces with their own bare hands so that the devil could not use them “to send people dancing to hell”.

Little diatonic accordions could be heard wherever young people gathered to dance, on bridges or in barns, to have fun together and to enjoy one another’s company. As late as the 1920s,

a youth society magazine wrote of the accordion: "The lowest forms of raucous conduct come to life to their accompaniment and the whole assembly likens a gathering more of wild pagans than of civilised people."

Though the sound produced improved and transcriptions of concert music began to be played on accordions, not until the 1970s did parishes gradually come to accept them to any extent and permit accordion players to perform in their churches. The repertoire was mainly music of the Baroque, Bach, Scarlatti, and concert music in transcription. Acoustically, churches are in most cases almost perfect for the accordion, "the modern miniature organ".

Having for decades now given concerts in churches, I began to debate the accordion's potential as a means of communicating "purely" sacred music. To my delight, three composers set to work: Kaj-Erik Gustafsson, Petri Makkonen and Matti Murto. (Matti has released a CD, FAICD-22, of Sacred Music for Accordion.) The main item on this disc is without any question the Miss Brevis by Kaj-Erik Gustafsson – the world's very first Mass for accordion.

Teoksista

Joseph Haydn sävelsi orkesteriteoksen "Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä" Cádizin katedraalin tilauksesta ja se esitettiin ensimmäistä kertaa pääsiäisviikolla 1787. Tämä omaperäinen teos on yksi Haydnin tärkeimmistä instrumentaalisävellyksistä maalailevine sovintäväreineen, yllättävine kontrasteineen ja monipuolisine harmonioineen. Haydn muokkasi teoksesta useita versioita mm. solisteille, kuorolle ja orkesterille, jousikvartetille sekä oli toimittamassa myös editiota pianolle/cembalolle. Teoksen VII sonaatti "Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni" on pääteemaltaan hartaan ylevä, mutta yleissävyltään herkin kaunis runoelma. Sovituksessani olen hyödyntänyt myös jousikvartetti-versiota.

Johtaviin suomalaisiin kirkkomusiikin säveltäjiin kuuluvan **Kaj-Erik Gustafssonin** (s. 1942) Missa Brevis harmonikalle syntyi yhteistyössä solistin ja säveltäjän kanssa vuonna 2005. Messu on tarkoitettu sekä liturgiseen että konserttikäyttöön. Messun musiikki on täynnä vahvaa aikamme maailman tunteja luotaavaa dramaattista ilmaisua, vaikka sen osien aiheet pääosin perustuvat useita vuosisatoja vanhoihin messusävelmiin ja ko-raaleihin. Säveltäjän kertomana: "Kyrie (Herra armahda) perustuu vanhaan, gregoriaanisen sävelmäsarjan "Orbis factor" kyrie-teemaan. Gloria-osassa, joka yleensä on juhlanan

ylistävä, on kaksi pääteemaa; perinteinen gregoriaaninen gloria-intonaatio, sekä vanha luterilainen gloriavirsi ”Allein Gott in der Höh’ sei Ehr (Ainoan Herran Jumalan). Offeritorium-osan bassomelodiassa kuullaan cantus firmuksena vanha saksalainen koraali ”Jesus Christus unser Heiland” (Jeesus Kristus, elämämme). Ylistyshymnin, mahtipontisen Sanctuksen keskellä on hellempi jakso Benedictus-osan muistumana. Messun viimeinen osa ”Agnus Dei” (Jumalan karitsa) on kauniisti virtaava meditaatio. Messu on omistettu Matti Rantaselle, joka kantaesitti teoksen 2006 Würzburgissa, Saksassa.”

Wolfgang Amadeus Mozart sävelsi Adagion h-molli (KV 540) pianolle 19.3.1788 Don Giovanni -oopperansa Prahan ja Wienin ensi-illan aikoihin. Mozartille harvinaiseen h-molliin kirjoitetun Adagion runollisuus ja soinnillinen kauneus mykistävät. Alfred Einstein on huomauttanut ”teoksen olevan yksi Mozartin täydellisimmistä ja syvimmistä sävellyksistä, joka on ehkä yhdessä hetkessä virrannut tekijänsä kynästä samalla kertaa traagisena että siunattuna”.

Ahti Sonninen (1914–1984) oli toisen maailmansodanjälkeisten vuosikymmenien monipuolisimpia ja laaja-alaisimpia suomalaissäveltäjiä. Tyyllisesti ja henkisesti Sonnin tuotanto oli moniulotteinen, yksi sen tyypillisyyksiä oli vahva hengellisyys yhdistettynä suomalaiseen arkaaisuuteen. Sonninen sovitti 1979 useita 200–300 vuotta vanhoja Siionin virsiä sellolle ja pianolle/uruille. Säestysosuudet sopivat myös erinomaisesti nykyaikaiselle konserttiharmonikalle.

Tapio Nevanlinnan (s. 1954) sävellystuotantoon kuuluu soinnillisesti punnittuja kamarimusiikkiteoksia harmonikalle (mm. Duetto alttoviululle ja harmonikalle, 1982, Foto klarinettile ja harmonikalle, 1987). Sooloteosta Hug (Syleily) voisi kuvata seuraavasti: Hugin runollisen meditatiivinen kerronta tutkii lähes yksinomaan harmonikan pianissimoa ja pitkälinjaisuutta täynnä herkkäpiirteisiä yksityiskohtia. Hug ei ole ehkä hengellinen, mutta sen sisältämä puhdas ja kirkas ilmaisu kohti universaalista taidetta vie mielen vääjäämättä kohti selittämätöntä, syvää kokemusta.

Petri Makkonen (s. 1967) valmistui Sibelius-Akatemiasta Matti Rantasen luokalta harmonikka pääaineenaan 1994. Harmonikan lisäksi Makkonen opiskeli sivuaineena myös sävellystä ja on tehnyt useita jo kansainväliseen maineeseen yltäneitä virtuosisia ja persoonallisia harmonikkasävellyksiä. Suomalaisen virsikirjan virren 628 alkusäe ”En

ymmärrä, mitä rauhaa, onnea maailma voisi tarjota” on avaimena Petri Makkosen säveltämän koraalipreludin tulkinnaalle ja ymmärtämiselle. Lähes iloisesta maailman riemuista vähitellen piinavaksi muotoutuva oikean käden kuviointi paikallaan pysyvän urkupisteen yllä saa seurakseen takaperin etenevän virsiteeman. Rajun kulminaation kautta musiikki vähitellen rauhoittuu nöyräksi virreksi, josta vielä kehkeytyy haltioitunut ja ylistävä koraali. Teos on omistettu Matti Rantaselle.

– Matti Rantanen

A Note On The Works

Joseph Haydn composed his orchestral “The Seven Last Words of Christ on the Cross” as a commission from Cádiz Cathedral and it was first performed in Easter Week 1787. This original work is one of Haydn’s greatest instrumental compositions with its evocative timbres, unexpected contrasts and richly-varied harmonies. Haydn arranged it in several versions, such as those for soloists, choir and orchestra, and for string quartet, and he also helped to edit an edition for piano/harpsichord. The main theme of Sonata no. VII, “Father, into your hands I commit my spirit”, is devoutly sublime, but in its overall mood it is a tone poem of delicate beauty.

The *Missa Brevis* for Accordion by **Kaj-Erik Gustafsson** (b. 1942), a leading Finnish composer of music for the church, was the result of collaboration between the soloist and the composer in 2005. It is intended for both liturgical and concert use. The music is full of powerful dramatic expression reflecting the sentiments of the contemporary world, though the themes of its movements are for the most part founded on ancient liturgical melodies and chorales several hundred years old. Gustafsson says: “The Kyrie (Lord have mercy) is based on that of the ancient Gregorian “Missa Orbis factor”. The Gloria movement, which is usually solemn and full of praise, has two main themes: the traditional Gregorian Gloria intonation and the old Lutheran Gloria hymn “Allein Gott der Höb’ sei Ehr” (All Glory be to God on High). The cantus firmus in the bass melody of the Offertorium is the old German chorale “Jesus Christus unser Heiland” (Jesus Christ, Our Saviour). In the middle of the Sanctus, the mighty hymn of praise, is a gentler episode reminiscent of the Benedictus. The last movement, “Agnus Dei” (Lamb of God) is a beautiful, flowing meditation. “The Mass is dedicated to Matti Rantanen, who premiered it in Würzburg, Germany in 2006.”

Wolfgang Amadeus Mozart composed his *Adagio in B Minor* (KV 540) for piano on March 19, 1788, at around the time his opera *Don Giovanni* was being premiered in Prague and Vienna. The poetry and beauty of this piece in what is, for Mozart, a rare key are simply stunning. Alfred Einstein described it as “one of the most perfect, most deeply felt, and most despairing of his works that may simply have flowed from Mozart’s pen in an hour at once tragic and blessed.”

Ahti Sonninen (1914–1984) was one of the most versatile and all-round Finnish composers of the post-WWII decades. Stylistically and spiritually, his work encompassed numerous dimensions, one of which was his strong religious conviction combined with the archaic Finnish ethos. In 1979 he arranged a number of the Hymns of Zion 200–300 years old for cello and piano/organ. The accompaniments are also extremely suitable for a modern concert accordion.

Among the compositions of **Tapio Nevanlinna** (b. 1954) are some timbrally-balanced chamber works for accordion (such as *Duetto* for viola and accordion, 1982, and *Foto* for clarinet and accordion, 1987). His solo work *Hug* could be described as follows: The poetically meditative narrative of *Hug* is confined more or less exclusively to the study of the accordion’s *pianissimo* and to sustained line packed with delicate details. *Hug* is not, perhaps, religious, but its clear, pure expression aiming at universal art unavoidably leads the mind towards a profound, inexplicable experience.

Petri Makkonen (b. 1967) graduated from the Sibelius Academy and the class of Matti Rantanen in 1994, majoring in the accordion. He also studied composition and has already produced a number of virtuosic and distinctive accordion pieces that have won international acclaim. The opening line of hymn 628 in the Finnish Hymnbook, “I do not understand what peace, what happiness the world may offer” is the key to the interpretation and comprehension of his chorale prelude. A right-hand figure that shifts from joyful to almost niggling over an organ point is joined by the hymn theme proceeding backwards. After reaching a wild climax, the music gradually subsides into a humble hymn from which an ecstatic, praising chorale further emerges. The work is dedicated to Matti Rantanen.

More information about Finnish composers: www.fimic.fi

– Matti Rantanen

Matti Rantanen

Matti Rantanen kuuluu kansainvälisen harmonikkataiteen merkittävimpiin edustajiin. Hän aloitti harmonikansoiton 5-vuotiaana ja opiskeli Lasse Pihlajamaan oppilaana (1960–67) sekä Kööpenhaminan Kuninkaallisessa Musiikkikonservatoriossa korkeakoulpedagogiikkaa Mogens Ellegaardin johdolla keväällä 1975. Helsingin yliopistossa hän on suorittanut hum.kand. tutkinnon 1974. Lukuisten kilpailumenestyksien ja Jyväskylän Kesän ensikonserttinsa (1971) jälkeen Rantanen on konserttoinut sekä solistina että kamarimusiikkona festivaaleilla Suomessa (mm. Savonlinna, Kuhmo, Naantali, Viitasaari, Tampere, Helsinki, Joensuu, Jyväskylä, Porvoo), useimmissa Euroopan maissa sekä Yhdysvalloissa että Kanadassa.

Matti Rantanen on soittanut mm. RSO:n, Tampereen kaupunginorkesterin, Keski-Pohjanmaan kamariorkesterin, Avanti!:n, UNKO:n, Lapin kamariorkesterin, Toronton uudenmusiikin orkesterin, Concentus Hungaricuksen, Pietarin Valtiollisen Sinfoniaorkesterin solistina kapellimestareina mm. Esa-Pekka Salonen, Juha Kangas. Sakari Oramo, Jorma Panula, John Storgårds. Kamarimusiikkikumppaneina hänellä on ollut maamme merkittävimpiä taiteilijoita mm. Jorma Hynninen, Pekka ja Jaakko Kuusisto, Mikael Helasvuo, Kari Kriikku, Jukka Tiensuu. Duo Marko Ylönen, sello ja Matti Rantanen, harmonikka on konserttoinut vuodesta 1988 lähtien.

Matti Rantanen yhteistyö yli 30 suomalaisen säveltäjän (mm. Einojuhani Rautavaara, Aulis Sallinen, Magnus Lindberg, Jukka Tiensuu, Per-Henrik Nordgren, Jouni Kaipainen, Harri Wessman, Harri Vuori, Erkki Jokinen, Tapio Tuomela, Jarmo Sermilä) kanssa on johtanut yli 100 kantaesitykseen sooloteoksista kamarimusiikkiin ja konserttoihin.

Sibelius-Akatemian aloitettua klassisen harmonikansoiton opetuksen vuonna 1977 kutsuttiin Matti Rantanen sen harmonikkaluokan johtajaksi. Hänen luokallaan Sibelius-Akatemiassa ovat opiskelleet mm. Marjut Tynkkynen, Mika Väyrynen, Mikko Luoma, Pasi Hirvonen, Kimmo Mattila, Timo Kinnunen, Helka Kymäläinen, Elina Leskelä, Petri Makkonen, Reijo Ahonen, Janne Rättyä, Veli Kujala, Ari Lehtonen sekä useat ulkomaiset nuoret harmonikkavirtuoosit.

Suomalainen harmonikkakoulukuntaa pidetäänkin kansainvälisesti yhtenä arvostetuimmista alallaan. Matti Rantanen pitää vuosittain mestarikursseja eri puolilla Eu-

rooppaa ja on toiminut vierailevana professorina mm. Saksassa Trossingenin Musiikki-Akatemiassa, Kööpenhaminan Kuninkaallisessa Musiikki-Akatemiassa sekä Lontoossa Royal Academy of Music -akatemiassa.

Matti Rantanen

Matti Rantanen (b.1952) is one of the leading figures on the international classical accordion scene. He began playing at the age of five, first studying privately with Lasse Pihlajamaa. He graduated from the University of Helsinki with degree in musicology, pedagogics and aesthetics in 1974. He studied also at the Royal Academy of Music in Copenhagen under Mogens Ellegaard the following springtime. After successes in various national competitions, Matti Rantanen was twice winner of the Nordic Accordion Competition, 1969 and 1970. His recital debut was at Jyväskylä Summer festival in 1971 and has since given concerts in most countries of Europe, the U.S.A. and Canada. He has performed as a soloist and a chamber musician at many international music festivals around the world including Amsterdam, Moscow, Toronto, Reykjavik, Paris, Budapest, Helsinki, Kuhmo, Savonlinna, Viitasaari, Naantali.

Among the many celebrated musicians he has worked with can be named conductors Esa-Pekka Salonen, Sakari Oramo, Jorma Panula, Juha Kangas, John Storgårds, percussionist Tim Ferchen, flutist Mikael Helasvuo, baritone Jorma Hynninen, clarinetist Kari Kriekku, harpsichordist Jukka Tiensuu, cellist Marko Ylönen and New Helsinki- and Jean Sibelius-quartets.

Matti Rantanen's playing has inspired over 30 Finnish composers to write for accordion. Among of them are Einojuhani Rautavaara, Aulis Sallinen, Magnus Lindberg, Jukka Tiensuu, Harri Wessman, Jouni Kaipainen, Erkki Jokinen, Timo-Juhani Kyllönen, Per-Henrik Nordgren, Heikki Valpola, Jarmo Sermilä, Ilkka Kuusisto, Tapio Tuomela, Tapio Nevanlinna, Otto Romanowski and Harri Vuori. This collaboration has resulted in more than 100 first performances of new Finnish works, many of which he has recorded on various disc labels.

When the Sibelius-Academy in Helsinki made the decision to accept the accordion in 1977, Matti Rantanen was appointed the head of accordion studies. His school has built up an great international reputation and its students have won many first prizes in international competitions. In 1996 the Sibelius-Academy appointed him Teacher of the Year. Among his students there have been Marjut Tynkkynen, Helka Kymäläinen, Heidi Velamo, Kimmo

Mattila, Pasi Hirvonen, Mika Väyrynen, Elina Leskelä, Reijo Ahonen, Mikko Luoma, Petri Makkonen, Kylli Möls, Janne Rättyä, Veli Kujala, Ari Lehtonen and among foreign students for example Margit Kern, Inaki Alberdi, David Farmer, Primoz Parovel, Raimundas Sviackevicius, Andrea Kiefer, Denis Patkovic, Klemen Leben, Vincent Lhermet.

Matti Rantanen has held master classes in Germany, Spain, Norway, Poland, Serbia, Russia, Netherlands, France, Switzerland, Austria, Lithuania, Estonia, Italy and been visiting professor at the Trossingen Music Academy in Germany, the Royal Music Academy in Copenhagen and the Royal Academy of Music in London.

Marko Ylönen

Marko Ylönen soitti jo 15-vuotiaana Turun sellokilpailujen finalistina. Myöhemmin hän saavutti 2. palkinnon Pohjoismaisissa sellokilpailuissa Turussa 1990 sekä palkintosijan Moskovan Tshaikovski-kilpailujen finaalissa samana vuonna. Keväällä 1996 hän voitti 1. palkinnon Concert Artists Guild -kilpailussa New Yorkissa. Marko Ylönen on esiintynyt solistina ja kamarimusiikkona eri puolilla Suomea, useissa Euroopan maissa, Yhdysvalloissa, Japanissa, Australiassa ja Uudessa Seelannissa. Ylönen soittaa säännöllisesti kaikkien suomalaisten orkestereiden solistina. Keski-Euroopassa hän on esiintynyt mm. Camerata Salzburgin, English Chamber Orchestran, Hollannin Kamariorkesterin ja Prahan kamariorkesterin solistina.

Hän on myös toiminut Tapiola Sinfoniettan äänenjohtajana, Radion Sinfoniaorkesterin 1. soolosoittajana ja Uusi Helsinki -kvartetin jäsenenä. Ylösellä on läheinen suhde kamarimusiikkiin, jota hän on soittanut monien Suomen ja maailman eturivin muusikoiden kanssa eri kokoonpanoissa monilla musiikkijuhlilla. Hänet valittiin Korsholman musiikkijuhlien taiteelliseksi johtajaksi vuosiksi 2008 ja 2010, missä tehtävässä hän toimi myös kesällä 2003. Syksystä 2000 lähtien Ylönen on toiminut sello- ja kamarimusiikin lehtorina Sibelius-Akatemiassa ja aloitti kamarimusiikin professorin virassa syksyllä 2009.

Klassisen kantaohjelmiston lisäksi Ylönen on esittänyt myös nykymusiikkia. Hän on soittanut useita suomalaisten sävellysten kantaesityksiä. Ylönen on opiskellut Csaba Szilvayn, Erkki Raution, Heikki Rautasalon ja Heinrich Schiffrin oppilaana. Marko Ylönen instrumenttina on Matteo Goffriller -sello.

Marko Ylönen

A finalist in the Turku Cello Competition when he was still only 15, Marko Ylönen later went on to take the second prize in the Nordic Cello Competition in Turku in 1990 and was a laureate in the Tchaikovsky Competition in Moscow in that same year. In spring 1996 he won the Concert Artist Guild competition in New York. His solo and chamber music engagements have taken him all over Finland, to most parts of Europe, the United States, Japan, Australia and New Zealand, and he is a regular soloist with all the professional Finnish orchestras. In Central Europe he has, among others, appeared with the Camerata Salzburg, the English Chamber Orchestra, the Dutch Chamber Orchestra and the Prague Chamber Orchestra.

Marko Ylönen has been principal cellist in the Tapiola Sinfonietta and the Finnish Radio Symphony Orchestra, and a member of the New Helsinki Quartet. He has a close relationship with chamber music and has appeared with many front-line Finnish and other musicians in a variety of ensembles and at many music festivals. In summer 2003 he was Artistic Director of the Korsholm Music Festival, followed by re-invitations for 2008 and 2010. In autumn 2000 he began as lecturer in the cello and chamber music at the Sibelius Academy and he assumed the post of Professor of chamber music in autumn 2009.

In addition to the basic classical repertoire Marko Ylönen can frequently be heard in contemporary works. He has given the first performances of many new Finnish compositions. Marko Ylönen studied with Csaba Szilvay, Erkki Rautio, Heikki Rautasalo and Heinrich Schiff and he plays a Matteo Goffriller cello.

Joseph Haydn (1732–1809)

1. Sonaatti nro VII ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni” teoksesta Seitsemän Sanaa Ristillä (7:29)

Kaj-Erik Gustafsson (s. 1942)

Missa brevis harmonikalle (2005)*

2. Kyrie (3:42)
3. Gloria (2:25)
4. Offertorium (3:49)
5. Sanctus (5:00)
6. Agnus Dei (5:05)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

7. Adagio h-molli, KV 540 (5:13)

Ahti Sonninen (1914–1984)

Siionin virsiä sellolle ja harmonikalle (1979)

8. Särkyköön nyt sydämeni (2:13)
9. Koit, Jeesus, Ristin ruhtinas (1:42)
10. Herra Jeesus, kysyt multa (1:16)

Tapio Nevanlinna (s.1954)

11. Hug (Syleily) (2002) (9:52)

Petri Makkonen (s.1967)

12. Koraalipreludi ”En ymmärrä, mitä rauhaa, onnea maailma voisi tarjota” (2005)* (5:24)

1–7 & 11–12: Matti Rantanen, accordion

8–10: Matti Rantanen, accordion & Marko Ylönen, cello

*world premiere recording

Joseph Haydn (1732–1809)

1. *Sonata No. VII “Father, into your hands I commit my spirit” from “The Seven Last Words of Christ on the Cross”*

Kaj-Erik Gustafsson (b. 1942)

*Missa Brevis for accordion (2005)**

2. *Kyrie*
3. *Gloria*
4. *Offertorium*
5. *Sanctus*
6. *Agnus Dei*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

7. *Adagio in B Minor, KV 540*

Ahti Sonninen (1914–1984)

Hymns of Zion for cello and accordion (1979)

8. *Break now, my heart*
9. *Jesus, Prince of the Cross*
10. *Lord Jesus, you ask me*

Tapio Nevanlinna (b. 1954)

11. *Hug (2002)*

Petri Makkonen (b. 1967)

12. *Chorale prelude “I do not understand what peace, what happiness the world may offer” (2005)**

Recorded at Nummi Church (Nummen
kirkko), summer 2011.
Recording & editing: Pekka Vesanen
Mastering & SACD-authoring: Janne
Malén / DER Digital Editing Room
Producer at SibaRecords: Joni Käenmäki
Cover & Photos: Tiina Laino
Translation: Susan Sinisalo
We thank the Accordion Association
of Karkkila (Karkkiharmonikat ry) for
supporting this CD recording.